

Publicerad 2006-04-12 20:19 av fulsnyggt

för kärleken dog, medans lögnerna viskade ärliga ord

Vi gick sönder för längesen

Du har kycklingben som man sticker sej på
och du har mani för att gå på A-brunnar.

Du lämnar mej ofta ensam med ångest
och panik, med nyöppnade sår och med ett hjärta
som även det gått i kras, tillsammans med oss.
Jag blev kall och rädd, rädd för att leva på piller,
rädd för att laga mig själv med något som jag trodde slutat existera.
Då jag grävde i halsen efter det
som förlänge sen skulle ha flyttat
til en större stad kanske...

Hon är ensam med ångest och tabletter och sig själv-
<I> alldeles för farlig kombination</I>
men samtidigt som hon knaprade i sig lyckopiller skalades
hon av från världens alla hörn, världen blev rund, som min gröna kapsel
som jag själv äter dag ut o dag in!

alla jävla mål man skriver upp, som förgör en om natten
gör mig besviken och ångesten kommer ikapp mej oavsett om jag springer
i leopardfart, han knackar mig på axeln och ler med vassa tänder
och luktar blod.
Men jag, jag är van, jag och lyckan vi skildes för länge sen, då innan
alla löven föll, då skildes vi, och våra lyckobarn dom förgjordes
med glömsakn om oss!

jag vet inte om jag sluter ögonen igen för jag skakar
av dina rispor, håll och söndergråtna ögon, hela du symboliserar
trots detta vad kärlekens baksida är...

vi föll

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren fulsnyggt med Poeter.se id #7453 innehar upphovsrätten